

Heresy 101 & Rabbinic Responses

THE DOCUMENTARY HYPOTHESIS VS. THE GOD-GIVEN TORAH

PART II: WHAT DOES THE TORAH SAY ABOUT ITSELF?

R. Avraham Yitzhak Kook, *The Pangs of Cleansing*

The violence of atheism will cleanse away the dross which accumulated in the lower levels of religious faith, and thereby will the heavens be cleared and the shining light of the higher faith will become visible, which is the song of the world and the truth of the world.

R. Amnon Bazak, *To This Very Day: Fundamental Questions in Bible Study*, p. xiv

It is important to emphasize that my intention is not for this book to serve as a tool in a polemic against the world of academic scholarship. It is not to “know what to answer a heretic” (Avot 2:14), but to “know how to answer your own questions.” Believers are pressed, first and foremost, to reconcile their beliefs with their internal truths, and if they encounter specific areas that interfere with their beliefs, they must seek ways to reconcile these challenges to their belief system. The challenge posed by critical theory is not a threat, but a means for deeper understanding of God’s word as revealed in the Bible.

I. THE TERM “TORAH” IN THE BIBLE – A RESTRICTED MEANING

א.א. ספר ויקרא פרק ז' (פרשת צו)

(ז') זֹאת הַתּוֹרָה לְעֹלֶה לְמִנְחָה וְלֶחֶטְאֵת וְלִאֲשָׁם
וְלִמְלוֹאִים וְלִזְבַּח הַשְּׁלָמִים:

1a. Leviticus 7 (*Parashat Tzav*)

(37) Such is the **Torah** of the burnt offering, the meal offering, the sin offering, the guilt offering, the offering of ordination, and the sacrifice of well-being.

א.ב. ספר ויקרא פרק י"ד (פרשת מצרע)

(נד) זֹאת הַתּוֹרָה לְכָל־נִגַע הַצָּרְעַת וְלִנְתֻק:

1b. Leviticus 14 (*Parashat Metzora*)

(54) Such is the **Torah** for every eruptive affection – for scales.

א.ג. ספר במדבר פרק ה' (פרשת נשא)

(כט) זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֵת אֲשֶׁר תִּשְׁטֶה אִשָּׁה תַּחַת
אִישָׁה וְנִטְמָאָה:

1c. Numbers 5 (*Parashat Nasso*)

(29) This is the **Torah** in cases of jealousy, when a woman goes astray while living in her husband’s household and defiles herself.

א.ד. ספר בראשית פרק כ"ו (פרשת תולדות)

(ה) לְעֵקֵב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמֹר
מִשְׁמֵרַתִּי מִצֻּוֹתַי חֻקֹּתַי וְתוֹרַתִּי:

2a. Genesis 26 (*Parashat Toldot*)

(5) inasmuch as Abraham obeyed Me and kept My charge: My commandments, My laws, and My **Torah**.”

בב. ספר שמות פרק ט"ז (פרשת בשלח)
(כח) וַיֹּאמֶר ה' אֶל־מֹשֶׁה עַד־אַנְהָה מֵאַנְתָּם לְשֹׁמֵר
מִצְוֹתַי וְתוֹרָתִי:

גא. ספר דברים פרק ד' (פרשת ואתחנן)
(מד) וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר־שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְנֵי
יִשְׂרָאֵל: (מה) אֵלֶּה הַעֲדוֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים
אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם
מִמִּצְרָיִם:

גב. רש"י שם.
"וזאת התורה" – וְזֹאת הַתּוֹרָה עֲמִיד לְסֵדֶר אִמֵּר פְּרָשָׁה
:וְזֹאת הַתּוֹרָה – וְזֹאת הַתּוֹרָה עֲמִיד לְסֵדֶר אִמֵּר פְּרָשָׁה

ד. ספר דברים פרק כ"ז (פרשת כי תבוא)
(ג) וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת
בְּעֵבֶר־ךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תִּבְאֵ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־ה'
אֶלְקִיֶיךָ | נָתַן לָךְ אָרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ כַּאֲשֶׁר
דִּבֶּר ה' אֱלֹהֵי־אֲבוֹתֶיךָ לָךְ:

ה. משנה סוטה פרק ז' משנה ה'
... וְאַחֲרַיְכֶם הֵבִיאוּ אֶת הָאֲבָנִים וּבְנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ
וְסִדְּוּהוּ בְּסִיד, וְכָתְבוּ עָלָיו אֶת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה
בְּשִׁבְעִים לָשׁוֹן. ...

וא. ספר דברים פרק י"ז (פרשת שפטים)
(יח) וְהָיָה כִּשְׁבָתוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת־
מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלְּפָנֵי הַכֹּהֲנִים
הַלְוִיִּם:

וב. ספר דברים פרק ל"א (פרשת וילך)
(ט) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת וַיִּתְּנָהּ אֶל־
הַכֹּהֲנִים בְּנֵי לֵוִי הַנֹּשְׂאִים אֶת־אֲרוֹן בְּרִית ה' וְאֶל־
כָּל־זְקֵנֵי יִשְׂרָאֵל:

וג. רש"י שם.
"ויכתב משה ... ויתנה" – כִּשְׁבָתוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת־
מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלְּפָנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם
:וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלְּפָנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם

2b. Exodus 16 (*Parashat Beshallah*)

(28) And the LORD said to Moses, "How long will you all refuse to obey My commandments and My **Torah**?"

3a. Deuteronomy 4 (*Parashat Vaethanan*)

(44) This is the **Torah** that Moses set before the Israelites: (45) these are the decrees, laws, and rules that Moses addressed to the people of Israel, after they had left Egypt.

3b. Rashi, Ibid.

"This is the Torah" – this is what he will set forth following this chapter.

4. Deuteronomy 27 (*Parashat Ki Tavo*)

(3) and inscribe upon them all the words of **this Torah**. When you cross over to enter the land that the LORD your God is giving you, a land flowing with milk and honey, as the LORD, the God of your ancestors, promised you.

5. Mishnah, *Soṭah* 7:5

... And afterward they brought the stones, and they built the altar and plastered it with plaster, and they wrote on it **all of the words of the Torah** in seventy languages. ...

6a. Deuteronomy 17 (*Parashat Shoftim*)

(18) When he is seated on his royal throne, **he shall have a copy of this Torah written for him on a scroll** by the priests the Levites.

6b. Deuteronomy 31 (*Parashat Vayelekh*)

(9) **Moses wrote down this Torah** and gave it to the priests, sons of Levi, who carried the Ark of the LORD's Covenant, and to all the elders of Israel.

6c. Rashi, Ibid.

"Moshe wrote ... and gave" – When it was completely finished, he gave it to the sons of his tribe (*Sifrei Devarim* 34).

זא. ספר דברים פרק ל"א (פרשת וילך)

(י) וַיִּצַו מֹשֶׁה אוֹתָם לֵאמֹר מִקֵּץ | שִׁבְעַת שָׁנִים
בְּמוֹעֵד שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה בְּחַג הַסֻּכּוֹת: (יא) בְּבוֹא כָל־
יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת אֶת־פְּנֵי ה' אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר תִּקְרָא אֶת־הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֹגֵד כָּל־יִשְׂרָאֵל
בְּאָזְנֵיהֶם:

זב. משנה סוטה פרק ז' משנה ח'

... וְקוֹרָא מִתְחִלַּת "אֵלֶּה הַדְּבָרִים" (דברים א':א)
עַד "שְׁמַע, ו"שְׁמַע" (שם ו), "וְהָיָה אִם שָׁמַע"
(שם יא), "עֲשֹׂר תַעֲשֹׂר" (שם יד), "כִּי תִכְלֶה
לְעֹשֶׂר" (שם כו), וּפְרָשַׁת הַמִּלֻּךְ (שם יז), וּבְרָכוֹת
וּקְלָלוֹת (שם כח), עַד שְׁגוּמַר כָּל הַפְּרָשָׁה. ...

7a. Deuteronomy 31 (*Parashat Vayelekh*)

(10) And Moses instructed them as follows: Every seventh year, the year set for remission, at the Feast of Booths, (11) when all Israel comes to appear before the LORD your God in the place that [God] will choose, **you shall read this Torah aloud** in the presence of all Israel.

7b. Mishnah, *Sotah* 7:8

And the king reads from the beginning of "And these are the words" (Deuteronomy 1:1), until the words: "Hear, O Israel" (Deuteronomy 6:4). And he then reads the sections beginning with: "Hear, O Israel" (Deuteronomy 6:4–9), "And it shall come to pass, if you shall hearken" (Deuteronomy 11:13–21), "You shall tithe" (Deuteronomy 14:22–29), "When you have made an end of the tithing" (Deuteronomy 26:12–15), and the passage concerning the appointment of a king (Deuteronomy 17:14–20), and the blessings and curses (Deuteronomy 28), until he finishes the entire portion.

II. THE TERM "TORAH" IN THE BIBLE – A MUCH BROADER MEANING

חא. ספר יהושע פרק ח'

(ל) אַז יִבְנֶה יְהוֹשֻׁעַ מִזְבֵּחַ לַה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר
עֵיבָל: (לא) כְּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה עֲבָד־ה' אֶת־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל כְּכַתּוּב בַּסֵּפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה מִזְבַּח אֲבָנִים
שְׁלֵמוֹת אֲשֶׁר לֹא־הֵנִיף עֲלֵיהֶן בְּרֹזֶל וַיַּעֲלוּ עָלָיו
עֹלוֹת לַה' וַיִּזְבְּחוּ שְׁלָמִים:

חב. ספר דברים פרק כ"ז (פרשת כי תבוא)

(ד) וְהָיָה בְּעָבְרְכֶם אֶת־הַיַּרְדֵּן תִּקְיְמוּ אֶת־הָאֲבָנִים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנֹכִי מִצְוֶה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל
וְשִׁדְתָּ אוֹתָם בְּשִׂיד: (ה) וּבְנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ לַה'
אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא־תִנִּיף עֲלֵיהֶם בְּרֹזֶל:

חג. ספר יהושע פרק א'

(ח) לֹא־יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בוֹ
יוֹמָם וְלַיְלָה לְמַעַן תִּשְׁמַר לַעֲשׂוֹת כְּכָל־הַכְּתוּב בוֹ
כִּי־אָז תִּצְלִיחַ אֶת־דְּרָכֶיךָ וְאָז תִּשְׁפִּיל:

8a. Joshua 8

(30) At that time Joshua built an altar to the LORD, the God of Israel, on Mount Ebal, (31) as Moses, the servant of God, had commanded the Israelites—as is written in the Book of the Torah of Moses—an altar of unhewn stone upon which no iron had been wielded. They offered on it burnt offerings to the LORD, and brought sacrifices of well-being.

8b. Deuteronomy 27:4–5 (*Parashat Ki Tavo*)

(4) upon crossing the Jordan, you shall set up these stones, about which charge you this day, on Mount Ebal, and coat them with plaster. (5) There, too, you shall build an altar to the LORD, your God, an altar of stones. Do not wield an iron tool over them;

9a. Joshua 1

(8) Let not **this Book of the Torah** cease from your lips, but recite it day and night, so that you may observe faithfully all that is written in it. Only then will you prosper in your undertakings and only then will you be successful.

טב. בראשית רבה פרשה ו', ט'

דָּאָמַר רַבִּי שִׁמּוֹן בֶּן יוֹחָאי: סֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה
הָיָה סִגְנוֹן לַיהוֹשֻׁעַ. בְּשָׁעָה שֶׁנִּגְלָה עָלָיו הַקְּדוּשָׁה
בְּרוּךְ הוּא, מָצְאוּ יוֹשֵׁב וְסֵפֶר מִשְׁנֵה תוֹרָה בְּיָדוֹ,
אָמַר לוֹ: "חֲזֵק" יְהוֹשֻׁעַ, "אַמֵּץ" יְהוֹשֻׁעַ, "לֹא
יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה וְגו'". נִטְלוּ וְהִרְאָה אוֹתוֹ
לְגִלְגָל חֲמָה. אָמַר לָהּ כָּשֶׁם שְׁלֹא דוֹמְמֵתִי מִזֶּה,
אִף אֶתָּה דוֹם מִלְּפָנַי, מִיָּד: "וַיִּדָּם הַשָּׁמֶשׁ וַיִּרְחַ
עָמַד."

יא. ספר נחמיה פרק ח'

(א) וַיֵּאֱסְפוּ כָּל־הָעָם כְּאִישׁ אֶחָד אֶל־הֶרְחוֹב אֲשֶׁר
לְפָנַי שְׁעַר־הַמַּיִם וַיֹּאמְרוּ לְעֶזְרָא הַסֹּפֵר לְהִבְיֵא
אֶת־סֵפֶר תּוֹרַת מֹשֶׁה אֲשֶׁר־צִוָּה ה' אֶת־יִשְׂרָאֵל:
(ב) וַיְבִיֵא עֶזְרָא הַכֹּהֵן אֶת־הַתּוֹרָה לְפָנַי הַקְּהֵל
מֵאִישׁ וְעַד־אִשָּׁה וְכָל מִבְּיֵן לְשִׁמְעַת בְּיוֹם אֶחָד
לְחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: (ג) וַיִּקְרָא־בּוֹ לְפָנַי הֶרְחוֹב אֲשֶׁר
| לְפָנַי שְׁעַר־הַמַּיִם מִן־הָאוֹר עַד־מִחְצֵית הַיּוֹם
נִגְדוּ הָאָנָשִׁים וְהַנְּשִׁים וְהַמְּבִינִים וְאִזְנֵי כָּל־הָעָם
אֶל־סֵפֶר הַתּוֹרָה: ... (ד) וַיִּמְצְאוּ כְּתוּב בַּתּוֹרָה
אֲשֶׁר צִוָּה ה' בְּיַד־מֹשֶׁה אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
בְּסֻכּוֹת בְּחָג בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי: ... (ז) וַיַּעֲשׂוּ כָּל־
הַקְּהֵל הַשְּׁבִימִים מִן־הַשָּׁבִי | סֻכּוֹת וַיִּשְׁבּוּ בְּסֻכּוֹת כִּי
לֹא־עָשׂוּ מִיָּמֵי יְשׁוּעַ בְּוַדָּן כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַד
הַיּוֹם הַהוּא וַתְּהִי שִׁמְחָה גְּדוֹלָה מְאֹד: (יח) וַיִּקְרָא
בְּסֵפֶר תּוֹרַת הָאֱלֹקִים יוֹם | בְּיוֹם מִן־הַיּוֹם
הֶרְאוּ עַד הַיּוֹם הָאֶחָד וַיַּעֲשׂוּ־חָג שִׁבְעַת
יָמִים וּבְיוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצָרַת כַּמְּשֻׁפֵּט:

9b. Genesis Rabbah 6:9

This is as Rabbi Shimon ben Yoḥai said: The book of Deuteronomy was like a standard for Joshua. When the Holy One blessed be He appeared to him, he found him sitting with the book of Deuteronomy in his hand. He said to him: "Be strong" Joshua, "be courageous" Joshua, "this book of the Torah shall not depart..." (Joshua 1:6–8). He took him and showed him to the orb of the sun. He [Joshua] said to it: 'Just as I have not been still from [reading] this [book], so, you shall stand still before me.' Thereupon, "The sun stood still, and the moon stopped" (Joshua 10:13).

10a. Nehemiah 8

(1) The entire people assembled as one man in the square before the Water Gate, and they asked Ezra the scribe to bring **the scroll of the Torah of Moses** with which the LORD had charged Israel. (2) On the first day of the seventh month, Ezra the priest brought the **Torah** before the congregation, men and women and all who could listen with understanding. (3) He read from it, facing the square before the Water Gate, from the first light until midday, to the men and the women and those who could understand; the ears of all the people were given to the **scroll of the Torah**. ... (14) They found **written in the Torah** that the LORD had commanded Moses that the Israelites must dwell in booths during the festival of the seventh month, ... (17) The whole community that returned from the captivity made booths and dwelt in the booths—the Israelites had not done so from the days of Joshua son of Nun to that day—and there was very great rejoicing. (18) He read from the **scroll of the Torah of God** each day, from the first to the last day. They celebrated the festival seven days, and there was a convocation on the eighth, as prescribed.

יב. ספר דברים פרק ט"ז (פרשת ראה)

(יג) חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים באספך מגרונך ומיקבך: (יד) ושמחת בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך: (טו) שבועת ימים תחג לה' אלקיך במקום אשר יבחר ה' כי יברכך ה' אלקיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיך והיית אף שמח:

יג. ספר ויקרא פרק כ"ג (פרשת אמור)

(לב) וידבר ה' אלימשה לאמר: (לד) דבר אלבני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסוכות שבועת ימים לה': ... (מב) בסכות תשבו שבועת ימים כל־האזרח בישראל ישבו בסכות: (מג) למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתיל את־בני ישראל בהוציאני אותם מארץ מצרים אני ה' אלקיכם:

יאא. ספר דברי הימים ב' פרק ל'

(טו) וישחטו הפסח בארבעה עשר לחדש השני והכהנים והלויים נכלמו ויתקדשו ויביאו עלות בית ה': (זט) ויעמדו על־עמדם כמשפטם כתורת משה איש־האלקים הכהנים זרקים את־הדם מיד הלויים:

10b. Deuteronomy 16 (*Parashat Re'eh*)

(13) After the ingathering from your threshing floor and your vat, you shall hold the Feast of Booths for seven days. (14) You shall rejoice in your festival, with your son and daughter, your male and female slave, the [family of the] Levite, the stranger, the fatherless, and the widow in your communities. (15) You shall hold a festival for the LORD your God seven days, in the place that the LORD will choose; for the LORD your God will bless all your crops and all your undertakings, and you shall have nothing but joy.

10c. Leviticus 23 (*Parashat Emor*)

The LORD spoke to Moses, saying: (34) Say to the Israelite people: On the fifteenth day of this seventh month there shall be the Feast of Booths to the LORD, [to last] seven days. ... (42) You shall live in booths seven days; all citizens in Israel shall live in booths, (43) in order that future generations may know that I made the Israelite people live in booths when I brought them out of the land of Egypt—I, the LORD your God.

11a. II Chronicles 30

(15) They slaughtered the paschal sacrifice on the fourteenth of the second month. The priests and Levites were ashamed, and they sanctified themselves and brought burnt offerings to the House of the LORD. (16) They took their stations, as was their rule according to the **Torah of Moses**, man of God. The priests dashed the blood [which they received] from the Levites.

יאב. ספר במדבר פרק ט' (פרשת בהעלתך)

(א) וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַר־סִינַי בַּשָּׁנָה
הַשְּׁנִיית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן
לֵאמֹר: (ב) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפֶּסַח
בְּמוֹעֲדוֹ: ... (ו) וַיְהִי אַנְשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים
לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא־יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת־הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא:
(ז) וַיִּקְרְבוּ לְפָנָי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא:
וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים
לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתִּי הַקָּרִיב אֶת־קִרְבָּן
ה' בְּמוֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: ... (י) דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי־הִיָּה טְמֵא | לְנֶפֶשׁ
אוּ בְדֶרֶךְ רַחֲקָה לָכֶם אוּ לְדֶרֶתִיכֶם וַעֲשׂוּ פֶסַח
לָהּ: (יא) בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין
הָעֲרֵבִים יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מִצּוֹת וּמִרְרִים יֹאכְלֻהוּ:

11b. Numbers 9 (*Parashat Beha'alotekha*)

(1) The LORD spoke to Moses in the wilderness of Sinai, on the first new moon of the second year following the exodus from the land of Egypt, saying: (2) Let the Israelite people offer the Passover sacrifice at its set time: ... (6) But there were some householders who were impure by reason of a corpse and could not offer the Passover sacrifice on that day. Appearing that same day before Moses and Aaron, (7) those householders said to them, "Impure though we are by reason of a corpse, why must we be debarred from presenting the LORD's offering at its set time with the rest of the Israelites?" ... (10) Speak to the Israelite people, saying: When any party—whether you or your posterity—who is defiled by a corpse or is on a long journey would offer a Passover sacrifice to the LORD, (11) they shall offer it in the second month, on the fourteenth day of the month, at twilight. They shall eat it with unleavened bread and bitter herbs.